

„Pořád se tu něco děje. Neměnili bychom!“

Shodují se svorně tři milé dámy ve věku 77 až 88 let. Dvě Marie na vozíčku a paní Helena sedící v křesle popíjejí čaj, usmívají se a upozorňují mě, že nedoslýchají, abych mluvil nahlas. V kyjovském Centru služeb pro seniory jsou různě dlouho. Paní Helena je tu dva roky, paní Marie 8 a 2 měsíce. Všechny sem přivedly nepříjemné zdravotní komplikace, dvě z nich se do Centra přestěhovaly rovnou z nemocničního lůžka. Paní Helena popisuje příhodu, kvůli níž skončila v kritickém stavu v nemocnici. Ještě před několika měsíci se prakticky nehýbala, dnes chodí s pomocí chodítka, zavařuje ovoce, mile se usmívá a pravidelně vyhrává v Člověče nezlob se.

Měly jste ze života v domově nějaké obavy?

Helena: Naprosto ne. Zdravotně jsme na tom byly všechny tak, že už bychom se o sebe nedokázaly postarat. Byla jsem moc ráda, že se sem dostanu.

Marie B.: Přečetla jsem si o kyjovském domově na internetu a vypadalo to moc dobře, takže jsem byla ráda.

Jak obvykle trávíte svůj čas?

Marie Š.: Jsem velká čtenářka. Jednou měsíčně sem chodí paní ředitelka z knihovny a přinese mi několik knížek. Předem si tam zavolám a oni mi je připraví.

Vybíráte si je sama?

Všechno, co přečtu si zapisuju. Je to kolem 90 knížek za rok. Slečna v knihovně už ví, co jsem přečetla,

jaké autory mám ráda, a vždy něco doporučí. Anebo doporučí syn. Sama už nemůžu chodit, takže ležím a čtu.

Jak se udržujete v kondici?

Marie Š.: Dvakrát týdně máme společné cvičení. To se nám moc líbí a člověk se u toho pěkně rozhybe. Sama se snažím trochu cvičit každé ráno.

Marie B.: Taky chodíme na pracovní terapie. Sejdeme se dvakrát do týdne a pomáháme třeba zpracovávat ovoce nebo bylinky, trháme, zavařujeme, sušíme... **Helena:** Takže se i při tom rozhýbeme, od prstů na rukou po celé tělo.

Baví vás to?

Helena: Ano, baví a moc. Všechny se těšíme, že se společně sejdeme u takové příjemné činnosti.

Scházíte se i mimo tyto společné aktivity?

Marie Š.: Chodíme si posedět a hrajeme třeba hry. **Helena:** Já chodím hrávat člověče nezlob se. **Marie B.:** A hraje se i spousta jiných her nebo se soutěží.

Předpokládám, že jste na pokojích po dvou?

Marie B.: Teď probíhá velká rekonstrukce, tak i po třech, ale po jejím dokončení naopak bude víc pokojů samostatných a budeme je mít i lépe vybavené. Už se těším na psací stoly, kde si budeme moct nechávat zapnuté notebooky.

Používáte notebooky?

Obě Marie přitakají. **Marie Š.:** Mám syna v Americe a dvakrát denně si přes notebook telefonujeme.

Vadí vám sdílet pokoj s někým dalším?

Marie B.: S Mařenkou se dobře známe ještě z nemocnice, kde jsme obě pracovaly, takže je to dobré, rozumíme si. Máme i spoustu společných přátel, kteří nás chodí navštěvovat.

Marie Š.: Ani nevíme, jestli se třeba někdo nesnese, ale myslím, že to vedení domova hned řeší. Teď v době rekonstrukce je to náročnější a musíme to všichni chvilku vydržet.

Když potřebujete víc soukromí, máte možnost se třeba někam „zašít“?

Helena: Máme dole takovou malou jídelničku, kde si můžeme sednout s návštěvami, uvařit si kávu, posedět v soukromí.

Centrum pro vás připravuje spoustu aktivit, terapií, programů. Co z toho vás nejvíc baví?

Marie Š.: Často jsou tu kulturní vystoupení, kouzelníci... Tam se všichni sejdeme a bavíme se. V létě jsme hráli venku petangue, soutěžili, seděli v parku s občerstvením. To jsou perfektní akce.

Marie B.: Když přijdou třeba s těma pejskama, tak to je moc milé. Ale já jsem tu jen krátce, takže jsem všechno ještě nestihla.

Je nějaké období, které je pro vás třeba psychicky náročnější?

Marie Š.: Ne, to vůbec na ročním období nezáleží. Scházíme se a pořád je tu co dělat.

Je něco, co vám v domově vyloženě chybí?

dlouhé přemýšlení Nic!

Jak často vás navštěvují vaši blízcí?

Marie B.: Podle možností, většinou jednou týdně. A taky známí se tady zastaví a kolegyně z nemocnice tady za Mařenkou.

Můžou přijít kdykoliv?

Ano, kdykoliv, třeba i v noci.

Jak Vám v domově chutná?

Marie Š.: Já jsem spokojená. **Marie B.:** Jídla je dost a taky je dobré. Odpoledne máme i zákusek, kafičko, tak si nás tu i trochu rozmlsávají.

A co říkáte na pečovatelky, sestřičky...?

Marie Š.: Jsou hodné, moc příjemné a snaží se. I když toho třeba mají hodně, všemu vyhoví.

Helena: Jsou příjemné a milé. Všechna čest.

Vy všechno jenom chválíte...

Marie Š.: My říkáme skutečnost.

Helena: Já jsem spokojená a neměnila bych. Byli jsme nedávno na zámku v Miloticích, teď byl Den seniorů, kde jsme byli a soutěžili...Berou nás, kam jen to jde a neustále vymýšlí, jak nás udržet aktivní a v dobré náladě.

Paní Heleno, Vy jste tu nejdéle. Co se tu za tu dobu změnilo?

Je tu pro nás stále víc aktivit, ani je všechny nedokážu vyjmenovat.

Každý den je něco?

Marie Š.: Každý. Pořád se tu něco děje.